

Bernard Stritih

Prostovoljno delo kot prostor, v katerem se oblikujejo generativne teme

Dr. Bernard Stritih, dipl. psih., je docent za področje socialnega dela na Visoki šoli za socialno delo Univerze v Ljubljani.

V prispevku so najprej predstavljeni življenjsko-praktični in idejno-teoretski pristopi, ki jih je razvil Pablo Freire. Njegov projekt opismenjevanja s pomočjo prostovoljnih sodelavcev je sprožil plaz različnih dejavnosti, katerih skupna imenovalca sta samoaktivnost in razvijanje generativnih tem. Oboje je pomembno za doseganje globokih sprememb v medsebojnih odnosih in družbeni komunikaciji, ki na ta način zaobseže tudi najnižje sloje. Če gledamo na prostovoljno delo kot na dejavnost, ki omogoča nove oblike in razsežnosti družbenega dialoga, potem odpade vprašanje, ali naj država podpira zlasti razvoj institucij ali naj skrbi tudi za razvoj in kvaliteto prostovoljnega dela. Prostovoljno delo je konstruktiven odgovor na številne probleme neobvladljive kompleksnosti družbe in lahko prispeva k poglobljanju zaupanja v lastne razvojne sposobnosti.

Srečo Dragoš

Kako

Sociolog mag. Srečo Dragoš je asistent za sociologijo na Visoki šoli za socialno delo Univerze v Ljubljani.

Avtor izhaja iz poudarka, da je socialno delo kot tehnika (metode pomoči, veščine) potrebno, a nezadostno, socialno delo zgolj kot tehnika pa je nevarno. Nevarno je takrat, ko se ne vprašamo po predpostavkah, na katerih je utemeljen tehnični način mišljenja, ki izhaja iz nedokazane domneve o razliki med videzom in bistvom, zavajajočim in resničnim, pravilnim in naključnim, pomembnim in nepomembnim, eksaktnim in spekulativnim. Tak način mišljenja izhaja iz metafizike in je redukcioniističen. Zato ga fenomenologija izrecno problematizira. Avtor se v nadaljevanju navezuje na knjigo Tineta Hribarja *Fenomenologija I* in opozarja zlasti na usodno spreminjanje (oženje) kriterijev o tem, kaj je resnično in kaj neresnično, ter pri tem izpostavlja domet Husserlovega pristopa in Heideggrovo kritiko, ki rehabilitira vsakdanji življenjski svet. Članek se sklene s premislekom o aktualnosti fenomenološkega pristopa za socialno delo.

Milko Poštrak

Razsežnosti ustvarjalnosti

Sociolog mag. Milko Poštrak je mladi raziskovalec na Visoki šoli za socialno delo Univerze v Ljubljani.

Avtor predstavlja nekaj novejših zapisov o ustvarjalnosti. Ob tem se na kratko obregne ob zgodovinski kontekst, v katerega so umeščene razprave o nastanku in procesu ustvarjanja na eni strani in stališča o prepoznavanju, vrednotenju in merjenju na drugi. Odprta so tudi še vprašanja o pomenu posameznika v ustvarjalnem procesu (njegovega uma, nadarjenosti) in v razmerju s kulturnim kontekstom, z družbenim okvirjem. Najproduktivnejše so - o tem se strinja večina citiranih avtorjev - razprave, ki upoštevajo ali uporabljajo interdisciplinarni pristop. Raziskovanje ustvarjalnosti se namreč ne more reducirati zgolj na proučevanje mentalnih procesov (s čimer se največ ukvarja psihologija) ali na okolje in družbeni kontekst (sociologija), niti ni stvar zgolj spoznavanja (filozofija znanosti, epistemologija). Upoštevati je treba tudi antropološki in zgodovinski kontekst.

Metoda Mikuljan

Priprava ljudi na starost z vidika socialnega dela

Metoda Mikuljan je socialna delavka v Servisu intelektualnih storitev Zdravilišča Rogaška Slatina.

Starost in staranje sta objektivno dani, zadevata vse človeštvo, vsako družbo in vsakega posameznika - ni se jima mogoče izogniti, mogoče pa ju je modificirati (preoblikovati) tako kvantitativno kot kvalitativno, kakor dokazujejo znanstveniki in strokovnjaki. Na tem področju se kažejo številne naloge tako za posameznika kot za družbo in postajajo glede na procese »staranja« v razvitih državah (tudi v Sloveniji) vse pomembnejše, aktualne in potrebne. Namen in cilj socialnega dela na tem področju bi naj bila pripraviti ljudi na starost, kajti tudi od tega je odvisno smiselno in kvalitetno življenje v zadnjem obdobju. Da danes pogosto še ni tako, dokazujejo številni primeri - nekateri so opisani v nadaljevanju.

Luj Šprohar
Normalnost slepega

Luj Šprohar je po izobrazbi socialni delavec in sociolog, delal je glasbeno, luikovno in pisateljsko kariero, zdaj pa se posveča kritiki situacij, v katerih se znajdejo slepi ljudje.

Avtor obravnava razliko med dvema realnostma, videčo in slepo. Pregled sega od opisa pojma slepote prek analize simbola bele palice do nekaterih avtorjevih osebnih izkušenj, ki kristalizirajo misel, da je slepa realnost le malo drugačna od videče. Avtor ima sam izkušnjo obeh in analizira razlike med njima. Osnovna misel je ta, da je slep človek v bistvu enak videčemu, le da mora zaradi specifičnih situacij realizirati nekatere želje na specifičen način. Cilj analize je boljše poznavanje slepe realnosti, torej lažje komuniciranje med različnimi skupnostmi v družbi.

Uvod k vprašanju za novo socialno analizo.
Srečo Dragoj, Predavatelj oddelka Kodexa na Univerzi na Nizozemskem.
Slovenije. 5: 447-448

Uvod k vprašanju za novo socialno analizo.
Srečo Dragoj, Predavatelj oddelka Kodexa na Univerzi na Nizozemskem.
Slovenije. 5: 447-448

Milko Fabrak

Krizzinalni ustvarjalnosti

Krizzinalni ustvarjalnosti.
Milko Fabrak, O integraciji kulture v strojno in socialno delo Univerze na Nizozemskem.
Slovenije. 5: 427-428

Metoda škratov
Jelka Škerjanec, Radosti in bolečini družinskih članov.
Slovenije. 6: 522-523

Prizna ljudi ne stoji z vidika sodnega dela
Darja Završnik, Dufavno življenje mladih.
Slovenije. 3: 255-256

Prizna ljudi ne stoji z vidika sodnega dela.
Darja Završnik, Dufavno življenje mladih.
Slovenije. 3: 255-256